Instanța de fond: Judecătoria Căușeni, sediul Central, judecător Nicolae Negru
Dosarul nr. 2r-1372/25
(2-25056674-02-2r-11072025)

D E C I Z I E

4 august 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Diana Corlăteanu şi Nicolae Ghedrovici

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către Grigore Șchiopu, împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 15 mai 2025, prin care s-a admis cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Vanessa Coda către Grigore Șchiopu cu privire la rezoluțiunea contractului de vînzare-cumpărare,-

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 24 aprilie 2025, Vanessa Coda s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Grigore Șchiopu, solicitînd declararea nulității relative a contractului de vânzare-cumpărare nr. 1-495 din 17.04.2025 încheiat între Coda Vanessa și Șchiopu Grigore pe motiv de viciu de consimțământ - doi și eroare; repunerea părților în situația anterioară cu restituirea de către ambele părți aceea ce au primit în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 2-495 din 17.04.2025.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamanta a formulat și cerință de asigurare a acțiunii, solicitând aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin punerea sechestrului pe bunul imobil amplasat în or Căușeni, str. Livezilor 44A, nr. cadastral ***** și respectiv a construcției cu nr. cadastral *****.01.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 15 mai 2025 s-a admis cererea de asigurare a acțiunii. S-a aplicat sechestru pe bunul imobil amplasat în or Căușeni, str. Livezilor 44A, nr. cadastral ***** și respectiv a construcției cu nr. cadastral *****.01.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 4 iunie 2025, Grigore Șchiopu, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 15 mai 2025, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii, soluționând prin decizie problema respectivă cu respingerea cererii privind asigurarea acțiunii.

Argumentele părților:

În motivarea recursului partea recurentă a indicat, că din conţinutul cererii de chemare în judecată depusă de intimată, nu este clar în genere ce ea solicită. Cum să vede cererea este numită „de rezolutiunea contractului de vânzare- cumpărare”, dar în cerere să solicită „recunoaşterea nulă a actului juridic”. Faptul că instanţa de fond nu s-a clarificat cu cerinţele intimatei se vede şi din conţinutul încheiereii de asigurare a acţiunii din 15 mai 2025, unde instanța de fond a indicat că a studiat cererea Vanessei Coda împotriva lui Gheorghe Șchiopu cu privire la rezoluţiunea contractului de vînzare-cumpărare.

A menționat, că în cererea de chemare în judecată, intimata să referă la un contract de vînzare-cumpărare din 17.04.2025, dar este anexat un contract din 16.04.2025. Adică nu este clar obiectul acţiunii şi în aşa condiţii, recurentul consideră că instanţa de fond în genere nu putea să ea o hotărîrea de aplicarea măsurii de asigurare asupra bunului imobil. Cu cît mai mult, instanţa în motivarea încheierii privind aplicarea sechestrului să referă la un contract de vânzare-cumpărare a bunului imobil din 17.04.2025, cînd la cererea de chemare în judecată a fost anexat un contract de vânzare-cumpărare din 16.04.2025.

Supliemntar a relevat, că că intimata după depunerea cererii de chemare în judecată a informat Oficiu Cadastral Căuşeni despre acţiune în justiţie şi în Registrul bunurilor imobile la capitolul „Notări” este referirea la încheierea Judecătoriei Căuşeni, sediul Central nr. 2-430/2025 din 15.05.2025. Cu indicarea termenului 15.05.2025. Dar tot conform datelor din registru bunurilor imobile, sechestru în baza încheierii instanţei din 15.05.2025 este înregistrat de OCT cu data de 29.05.2025. Consider că faptul respectiv demonstrează că nici de cum încheierea de sechestru nu a fost eliberată la data de 15.05.2025. Dacă a fi aşa, atunci intimata nu înregistra în Registrul bunurilor imobile date privind acţiunea în justuiie, dar înregistra de o dată încheierea instanţei privind aplicarea sechestrului. Aceasta şi explică că recurentul primind copia cererii de chemare în judecată cu încheierea din 15.05.2025 de acceptare a acţiunii şi de pregătire a cauzei pentru dezbaterele judiciare, nu a primit încheierea cu data de 15.05.2025 cu privire la aplicarea măsurii de asigurare.

În acest context a opiniat, că încheierea de aplicarea măsurii de asigurare din 15.05.2025 fiind emisă de facto cu mult mai tîrziu de data de 15.05.2025.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul Civil a constatat că, din materialele cauzei nu se poate desprinde momentul comunicării actului judecătoresc atacat părții interesate, iar potrivit celor invocate de partea recurentă, actul judecătoresc i-a fost comunicat la data de 2 iunie 2025. Astfel,

recursul declarat de către Grigore Șchiopu 4 iunie 2025 se consideră depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temei expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul costată că, instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Astfel, Colegiul notează că prin acțiunea înaintată Vanessa Coda a solicitat declararea nulității relative a contractului de vânzare-cumpărare nr. 1-495 din 17.04.2025 încheiat între Coda Vanessa și Șchiopu Grigore pe motiv de viciu de consimțământ - doi și eroare; repunerea părților în situația anterioară cu restituirea de către ambele părți aceea ce au primit în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 2-495 din 17.04.2025.

Colegiul civil reține că prima instanță corect a ajuns la concluzia de a admite solicitarea reclamantului privind aplicarea măsurilor asiguratorii prin aplicarea sechestrului pe bunul imobil amplasat în or Căușeni, str. Livezilor 44A, nr. cadastral ***** și respectiv a construcției cu nr. cadastral *****.01, or, oportunitatea și necesitatea instituirii măsurilor de asigurare se confirmă prin existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii, manifestat prin pericolul de înstrăinare a bunului litigios terțelor persoane.

Instanța de fond, adoptând soluția respectivă, a reieșit din obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei, volumul și cuantumul pretențiilor, comportamentul pârâtului, urmare a acestor date, corect concluzionând existența riscului de a nu fi executată eventuala hotărâre.

Astfel, la caz, măsurile de asigurare sunt proporționale, adică ingerințele în drepturile pârâtului sunt echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului, scopul acestora fiind de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate.

Prin urmare, Colegiul nu va accepta motivele invocate de recurentul Grigore Șchiopu cu privire la netemeinicia aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, or, prima instanță nu a acționat arbitrar ci având la bază prevederile legale, a instituit o măsură provizorie, de limitare temporară în limita valorii acțiunii, urmărind scopul conservării patrimoniului pârâtului, pentru a asigura executarea eventualei hotărâri judecătorești.

Este de menţionat că măsurile de asigurare a acţiunii nu privează proprietarul de dreptul de proprietate asupra bunurilor sale, ci doar instituie restricţii privind înstrăinarea

acestora altor persoane. Aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii nu perturbă posesia şi deţinerea bunurilor de către proprietar, are un caracter temporar şi are ca scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului.

În cumulul celor expuse, Colegiul reține că, în speță, sunt întrunite exigențele de necesitate și rezonabilitate a măsurilor de asigurare.

Pe cale de consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a admite cererea depusă de Vanessa Coda cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În consecință, din considerentele menționate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil conchide de a respinge recursul ca neîntemeiat şi de a menține încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 15 mai 2025, prin care s-a admis cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se respinge cererea de recurs declarată de către Grigore Șchiopu.

Se menține încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 15 mai 2025, prin care s-a admis cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Vanessa Coda către Grigore Șchiopu cu privire la rezoluțiunea contractului de vînzare-cumpărare.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Diana Corlăteanu

Nicolae Ghedrovici